

दानिएलचे पुस्तक - एकशे शहात्तरावा भाग

दैवी प्रकटीकरण आणि अंतिम जागृती: दानियेलाच्या दर्शनातून अंतर्दृष्टी

Jeff Pippenger

2024-04-06

दानिएल अध्याय दहामध्ये, गॅब्रिएल देवाच्या अंतिम दिवसांतील लोकांसमोर दानिएलच्या पुस्तकाचे संपूर्ण अर्थस्पष्टीकरण सादर करण्याचे कार्य पूर्ण करित आहे. दानिएल हा देवाच्या अंतिम दिवसांतील लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार असे आहेत. त्या अर्थाने, एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार जागृत होऊन हे ओळखतात की ते विखुरले गेले आहेत, जसे अध्याय नवामध्ये दानिएलद्वारे दर्शविले आहे. ते या समजुतीपर्यंतही जागृत होतात की ज्याद्वारे त्यांच्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय होतो ती महान परीक्षा म्हणजे पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा होय, जी त्यांना शिक्का मारला जाण्यापूर्वी, आणि संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायद्याच्या वेळी कृपाकाल समाप्त होण्यापूर्वी घडते. १८ जुलै २०२० रोजी ज्याने त्यांच्यासमोर निराशा उभी केली त्या निराशेबद्दल ते शोक करित आहेत, आणि त्या अवस्थेत त्यांना परमपवित्र स्थानी असलेल्या ख्रिस्ताचे दर्शन दिले जाते, जसे अध्याय सहामध्ये यशयाद्वारे दर्शविले आहे.

ते दर्शन, दानिएल आणि यशया या दोघांना जसे प्रकट झाले, तसे त्यांना गौरवाच्या परमेश्वरासमोर आपली भ्रष्ट अवस्था पाहू देते, आणि ते दोघेही धुळीत नम्र होतात. त्यानंतर यशयाला हा प्रश्न ऐकू येतो की, देव आपल्या लोकांकडे कोणाला पाठवील; आणि यशया स्वतःहून पुढे येतो, परंतु प्रथम त्याचे शुद्धीकरण केले जाते.

तेव्हा मी म्हणालो, हाय माझे! कारण मी नष्ट झालो आहे; कारण मी अशुद्ध ओठांचा मनुष्य आहे, आणि मी अशुद्ध ओठांच्या लोकांमध्ये वास करितो; कारण माझ्या डोळ्यांनी राजाला, सेनाधीश परमेश्वराला, पाहिले आहे. तेव्हा सराफापैकी एक माझ्याकडे उडून आला; त्याच्या हातात जिवंत निखारा होता, जो त्याने चिमट्याने वेदीवरून घेतला होता. आणि त्याने तो माझ्या तोंडावर लावला आणि म्हणाला, पाहा, ह्याने तुझ्या ओठांना स्पर्श केला आहे; आणि तुझा अधर्म दूर करण्यात आला आहे, आणि तुझे पाप शुद्ध करण्यात आले आहे. मग मी प्रभूचा आवाज ऐकला, तो म्हणत होता, मी कोणाला पाठवू, आणि आमच्यासाठी कोण जाईल? तेव्हा मी म्हणालो, हा मी आहे; मला पाठव. यशया ६:५-८.

यशयाला वेदीवरून घेतलेल्या निखाऱ्याने शुद्ध करण्यात आले, आणि दानियेलला त्या कारणकारक दर्शनरूपी आरशाकडे पाहून शुद्ध करण्यात आले, जो पाहणाऱ्याला तो ज्या प्रतिमेकडे पाहतो त्या प्रतिमेत रूपांतरित होण्यास प्रवृत्त करतो. यशयाला हा संदेश अशा लोकांकडे नेण्यास सांगितले जाते की, जे ऐकूनही ऐकत नाहीत, आणि पाहूनही पाहत नाहीत.

आणि तो म्हणाला, जा, आणि या लोकांना सांग, तुम्ही खरोखर ऐकाल, पण समजून घेणार नाही; आणि खरोखर पाहाल, पण ग्रहण करणार नाही. या लोकांचे हृदय जाड कर, आणि त्यांचे कान जाड कर, आणि त्यांचे डोळे मिटून टाक; नाहीतर ते आपल्या डोळ्यांनी पाहतील, आणि आपल्या कानांनी ऐकतील, आणि आपल्या हृदयाने समजतील, आणि परिवर्तित होतील, आणि बरे होतील. यशया ६:९, १०.

यशया यास हे जाणून घ्यावयाचे आहे की, जे लोक समजत नाहीत आणि जाणत नाहीत अशा लोकांशी त्याने किती काळ व्यवहार करावा; म्हणून तो “किती काळ?” असा प्रश्न विचारतो.

तेव्हा मी म्हणालो, प्रभु, किती काळ? आणि तो म्हणाला, जोपर्यंत नगरे रहिवासीविरहित उजाड होत नाहीत, आणि घरे मनुष्याविना राहात नाहीत, आणि देश सर्वथा ओसाड होत नाही; आणि परमेश्वर मनुष्यांना दूरवर हटवून टाकीत नाही, आणि देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग होत नाही. यशया 6:11, 12.

शेवटच्या दिवसांतील बायबल भविष्यवाणीचा विषय असलेली भूमी म्हणजे संयुक्त संस्थाने होय; ती “पूर्णपणे उजाड” होते, जेव्हा रविवारच्या कायद्याच्या राष्ट्रीय धर्मत्यागामुळे राष्ट्रीय विनाश घडून येतो. दानियेल अकराव्या अध्यायातील एकेचाळीसावे वचन, त्याच अध्यायातील सोळाव्या वचनाद्वारे पूर्वछायित झाले आहे. एकेचाळीसाव्या वचनात, “देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग” हा “अनेक” पाडले जाणे असा ओळखला जातो. येशूने मनुष्यांमध्ये आपल्या इतिहासकाळात वादग्रस्त यहुद्यांना संबोधित केले तेव्हा ज्याचा उल्लेख केला होता, तो यशयाचा संदेश असे ओळख करून देतो की, जेव्हा पूर्वीचे करारातील लोक बाजूला काढले जातात, तेव्हा त्यांना असे कान व डोळे असतात की जे समजत नाहीत किंवा जाणत नाहीत. यशयाचा संदेश लाओदीकेयातील अॅडव्हेंटवाद्याला दिलेल्या अंतिम हाकेला दर्शवितो; ही हाक रविवारच्या कायद्यापाशी समाप्त होते, जिथे लाओदीकेयातील अॅडव्हेंटवाद प्रभूच्या तोंडातून बाहेर टाकला जातो.

तो गौरवशाली देशातही प्रवेश करील, आणि अनेक देश उलथविले जातील; परंतु हे त्याच्या हातातून सुटतील, म्हणजे एदोम, मोआब, आणि अम्मोनच्या मुलांतील प्रमुख. दानिएल 11:41.

यशया आणि दानियेल यांना लाओदीकेयेकरिता अंतिम बोलावणी सादर करण्याची जबाबदारी देण्यात आली आहे, आणि दहाव्या अध्यायात दानियेलाला तिसऱ्यांदा स्पर्श झाल्यावर तो त्या कार्यासाठी सामर्थ्यवान करण्यात येतो.

मग मनुष्यासारखा भासणारा एक पुन्हा आला आणि मला स्पर्श करून मला बळ दिले; आणि तो म्हणाला, “हे अतिप्रिय मनुष्या, भय बाळगू नकोस; तुला शांती असो; धीर धर, हो, धीर धर.” आणि त्याने माझ्याशी बोलल्यावर मला बळ आले, आणि मी म्हणालो, “माझा प्रभू बोलो; कारण तुम्ही मला बळ दिले आहे.” दानियेल 10:18, 19.

दानीएलाला दहाव्या अध्यायात मीखाएल अवतरला तेव्हा त्याला समजलेला संदेश देण्यासाठी बळ देण्यात आले. यशयाला कळविण्यात आले की रविवारच्या कायद्यापर्यंत त्याने तो संदेश द्यावा लागेल. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी एक अवशेष स्थापन केला जाईल.

मग मी म्हणालो, प्रभु, किती काळ? आणि त्याने उत्तर दिले, जोपर्यंत नगरे रहिवाशियाय उध्वस्त होत नाहीत, आणि घरे मनुष्याविना होत नाहीत, आणि देश सर्वथा ओसाड होत नाही; आणि परमेश्वर मनुष्यांना दूर नेऊन टाकीत नाही, आणि देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग होत नाही. तरीसुद्धा त्यात दहावा भाग राहिल, आणि तो पुन्हा परतेल, आणि भक्ष्य होईल; टेरेबिंथ वृक्षाप्रमाणे आणि ओक वृक्षाप्रमाणे, ज्यांचे सार त्यांच्या पानगळीनंतरही त्यांच्यात राहते; तसेच पवित्र बीज हेच त्याचे सार असेल. यशया ६:११-१३.

जेव्हा “देशाच्या मध्यभागी मोठे परित्याग” होईल (रविवारच्या कायद्याच्या वेळी), तेव्हा एक “दशांश” प्रकट होईल, ज्याचे “सार” म्हणजे “पवित्र बीज” आहे. “दशांश” असा अनुवाद केलेल्या इब्री शब्दाचे मूळ “दहावा हिस्सा” असे आहे. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी प्रभूकडे असा एक “दशांश” असेल, जो “परत आला” आहे.

भूमीतील सर्व दशांश, मग ते भूमीतील बीजाचे असो किंवा वृक्षाच्या फळाचे असो, ते परमेश्वराचे आहे; ते परमेश्वरासाठी पवित्र आहे. आणि जर एखादा मनुष्य आपल्या दशांशांपैकी काहीही सोडवून घ्यावयाचे ठरवील, तर त्याने त्यात त्याचा पाचवा भाग अधिक जोडावा. आणि गुराढोरांच्या कळपाचा किंवा मेंढरांच्या कळपाचा दशांश, म्हणजे जे काही काठीखाली जाते त्यांपैकी प्रत्येक दहावे, ते परमेश्वरासाठी पवित्र ठरेल. लेवीयविवरण 27:30-32.

जो “दहावा” “परत येतो” तो परमेश्वरासाठी पवित्र आहे, आणि तो परमेश्वराचा हिस्सा आहे.

कारण परमेश्वराचा वाटा म्हणजे त्याची प्रजा आहे; याकोब हा त्याच्या वतनाचा भाग आहे. व्यवस्थाविवरण 32:9.

रविवारी कायदा होण्यापूर्वी जे परत आले आहेत, ते त्या यिर्मया द्वारे दर्शविलेल्यांप्रमाणे आहेत ज्यांनी पहिली निराशा भोगली आहे; ज्यांना परमेश्वराने असे वचन दिले होते की, जर ते परत आले, तर ते परमेश्वराचे मुख, म्हणजेच त्याचे

प्रवक्ते, ठरतील.

तुझे वचन मला प्राप्त झाले, आणि मी ते भक्षण केले; आणि तुझे वचन माझ्या हृदयाचा आनंद व हर्ष झाले; कारण, हे सैन्यांचा परमेश्वरा, मी तुझ्या नावाने कहलावलो जातो. मी थट्टेखोरांच्या सभेत बसलो नाही, किंवा आनंद मानला नाही; तुझ्या हातामुळे मी एकटाच बसलो; कारण तू मला संतापाने भरून टाकले आहेस. माझी वेदना निरंतर का आहे, आणि माझी जखम असाध्य का आहे, जी बरी होण्यास नकार देते? तू माझ्यासाठी सर्वथा कपटीसारखा, आणि न टिकणाऱ्या पाण्यासारखा होशील काय? म्हणून परमेश्वर असे म्हणतो: जर तू परतलास, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्यासमोर उभा राहशील; आणि जर तू निकृष्टातून मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखासारखा होशील; त्यांनी तुझ्याकडे परत यावे, पण तू त्यांच्याकडे परत जाऊ नकोस. आणि मी तुला या लोकांसाठी तटबंद कांस्यभित्त करीन; आणि ते तुझ्याविरुद्ध लढतील, पण तुझ्यावर विजय मिळवणार नाहीत; कारण तुला तारण देण्यासाठी व तुला सोडविण्यासाठी मी तुझ्याबरोबर आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. आणि मी तुला दुष्टांच्या हातातून सोडवीन, आणि भयंकरांच्या हातातून तुझे उद्धार करीन. यिर्मया 15:16-21.

यशयाच्या साक्षीमध्ये परतणारा अवशेष, म्हणजे दहावा भाग, खाल्ला जाणार होता; कारण त्यांना देवाचा संदेश देण्यात आला होता, आणि त्याचे वचन खाल्ले जाणे अपेक्षित होते. ते असे होते जे देवाचे मुख ठरणार होते, आणि असे करताना ते देवाचे ते वचन पुढे मांडणार होते, जे तारण शोधणाऱ्यांनी खाल्ले जाणे अपेक्षित होते. यिर्मया “उपहासकांच्या सभेत” बसला नाही; कारण, दानिएलप्रमाणेच, जेव्हा त्याने दर्शन पाहिले तेव्हा “उपहासकांची सभा” पळून गेली. यिर्मयाला असे वाटले होते की देवाने त्याच्याशी असत्य बोलले; कारण देवाच्या हाताने मिलराइट इतिहासातील 19 एप्रिल 1844 च्या पहिल्या निराशेला, आणि शेवटच्या दिवसांतील 18 जुलै 2020 च्या निराशेला, अनुमती दिली होती. यिर्मयासाठी अभिवचन असे होते की, जर तो “परत” येईल; आणि यशयाच्या उताऱ्यात “दहावा भाग” “परत” येतो.

जर यिर्मया “परत येतो,” तर तो यशयाच्या “दशांशाचा” भाग आहे, जो पवित्र आहे आणि प्रभूचा हिस्सा आहे, ज्यांचा “सार” त्यांच्यामध्ये आहे. हिब्रू शब्द “सार” याचा अर्थ स्तंभ असा होतो, आणि “स्तंभ” बनविले जाणे हे फिलाडेल्फियातील मंडळीला दिलेले अभिवचन आहे.

जो विजय मिळवितो त्याला मी माझ्या देवाच्या मंदिरात स्तंभ करीन, आणि तो पुन्हा कधीही बाहेर जाणार नाही; आणि मी त्याच्यावर माझ्या देवाचे नाव, आणि माझ्या देवाच्या नगराचे नाव, म्हणजे नवीन यरुशलेम, जे माझ्या देवापासून स्वर्गातून खाली उतरते, हे लिहीन; आणि मी त्याच्यावर माझे नवे नाव लिहीन. ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय सांगतो ते ऐकावे. प्रकटीकरण ३:१२, १३.

“स्तंभ,” म्हणजेच त्यांचे “तत्त्व,” हे दैवीत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतो, कारण ख्रिस्त हा मंदिराला आधार देणारा “स्तंभ” आहे.

“या निरुत्साहाच्या अवस्थेत असताना मला एक स्वप्न पडले, ज्याने माझ्या मनावर खोल ठसा उमटविला. मी स्वप्नात एक मंदिर पाहिले, ज्याकडे अनेक लोक धावत येत होते. काळाचा अंत होईल तेव्हा केवळ त्या मंदिरात आश्रय घेणारेच तारण पावतील. जे सर्व बाहेर राहतील ते कायमचे नाश पावतील. बाहेर असलेल्या आणि आपापल्या विविध मार्गांनी वावरणाऱ्या लोकसमूहांनी मंदिरात प्रवेश करणाऱ्यांची थट्टा केली व त्यांची हेटाळणी केली, आणि त्यांना सांगितले की सुरक्षिततेची ही योजना एक धूर्त फसवणूक आहे, आणि प्रत्यक्षात टाळण्यासारखा कोणताही धोका नाही. त्यांनी काहींना आतल्या भिंतींच्या आश्रयाला जाण्याची घाई करू नये म्हणून पकडूनही ठेवले.”

“उपहास केला जाईल या भीतीने, लोकसमूह पांगून जाईपर्यंत, किंवा त्यांच्या नजरेस न पडता मला आत जाता येईपर्यंत थांबणेच उत्तम असे मला वाटले. परंतु संख्या कमी होण्याऐवजी वाढतच गेली, आणि उशीर होईल या भीतीने मी घाईघाईने माझे घर सोडले व गर्दीतून वाट काढीत पुढे गेले. मंदिरापर्यंत पोहोचण्याच्या माझ्या

उत्कंठेमुळे मला माझ्याभोवती असलेल्या जमावाची जाणीव झाली नाही किंवा त्याची पर्वाही वाटली नाही. त्या इमारतीत प्रवेश करताच मी पाहिले की ते विशाल मंदिर एका प्रचंड स्तंभावर आधारलेले होते, आणि त्यास एक कोकरू बांधलेले होते, जे सर्वस्वी विदीर्ण व रक्तबंबाळ झालेले होते. तेथे उपस्थित असलेल्या आम्हा सर्वांना असे जाणवत होते की हे कोकरू आमच्याच कारणास्तव फाडले गेले व जखमी केले गेले होते. मंदिरात प्रवेश करणाऱ्या सर्वांनी त्याच्यासमोर येऊन आपल्या पापांची कबुली द्यावयाची होती.”

“कोकऱ्यासमोरच उंचावलेली आसने होती, ज्यांवर एक मंडळी बसली होती; ती अतिशय आनंदी दिसत होती. स्वर्गाचा प्रकाश त्यांच्या मुखांवर झळकत आहे असे भासत होते, आणि त्यांनी देवाची स्तुती केली व आनंदमय कृतज्ञतेची गीते गायली, जी देवदूतांच्या संगीताप्रमाणे वाटत होती. हे ते होते, जे कोकऱ्यासमोर आले होते, त्यांनी आपल्या पापांची कबुली दिली होती, क्षमा प्राप्त केली होती, आणि आता एखाद्या आनंददायी घटनेच्या हर्षमय अपेक्षेत प्रतीक्षा करीत होते.”

“मी इमारतीत प्रवेश केल्यानंतरही माझ्यावर भय दाटून आले, आणि या लोकांसमोर मला स्वतःला नम्र करावे लागेल याची एक लज्जेची जाणीव झाली. परंतु मला पुढे जाण्यास भाग पाडले जात आहे असे भासत होते, आणि कोकरासमोर उभे राहण्यासाठी मी स्तंभाभोवती सावकाश मार्ग काढीत होते, इतक्यात कर्ण्याचा नाद झाला, मंदिर हादरले, एकत्र जमलेल्या पवित्र जनांकडून विजयघोष उठला, एक भयप्रद तेजस्विता त्या इमारतीत पसरली, आणि मग सर्वत्र गडद अंधकार झाला. ते सर्व आनंदित लोक त्या तेजस्वितेसह अदृश्य झाले होते, आणि मी रात्रीच्या निःशब्द भीषणतेत एकटीच उरले. मी मनाच्या यातनेत जागी झाले आणि मला हे पटवून देणे फारच कठीण गेले की मी स्वप्न पाहत होते. मला असे वाटले की माझा दैवदंड ठरून गेला आहे, की परमेश्वराचा आत्मा मला सोडून गेला आहे, आणि पुन्हा कधीही परतणार नाही.” Testimonies, volume 1, 27.

परत येणाऱ्या दहाव्या भागाच्या आत असलेले “सत्त्व” हे मंदिराला आधार देणारा “स्तंभ” आहे. दानियेलने त्या स्तंभावर टांगलेल्या कोकराचे कारणकारी दर्शन पाहिले, आणि ते कोकरूच “स्तंभ” होते. दानियेलने ते महान दर्शन पाहिले तेव्हा तो स्तंभाच्या प्रतिमेत परिवर्तित झाला; आणि यशयाच्या दहाव्या भागातही त्यांच्यामध्ये तेच “सत्त्व” (तो स्तंभ) आहे, आणि मंदिरात प्रवेश करू इच्छिणाऱ्या सर्वांनी ते सत्त्व “खावे” असे आहे. जे मंदिरात प्रवेश करतात आणि ते सत्त्व खातात, ते देवाच्या इतर कळपातील आहेत; तेच त्या निशाणाच्या संदेशाला प्रतिसाद देतात, जे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी उंच उभारले जाते, जेव्हा देशात मोठे परित्याग घडते. “पवित्र बीज,” जे यशयाचे सत्त्व आहे, ते जगाच्या पायाभरणीपासून वध करण्यात आलेले कोकरू आहे.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी फिलाडेल्फिया व लाओदीकेया यांचे विभाजन अनंतकाळासाठी निश्चित झाले असता, आणि तेव्हा पुष्कळ जण पाडले गेले असता, परतणाऱ्या दहाव्या भागातील लोक दुष्टांच्या हातातून सोडवले जातील. जे पाडले गेले ते न समजणारे दुष्ट म्हणून ओळखले जातात. तसेच ते भयंकराच्या हातातूनही सोडवले जातील, कारण ते पशूची खूण स्वीकारणार नाहीत.

परमेश्वर प्रभु असे म्हणतो: मी बाबेलचा राजा नबुखद्रेझर याच्या हातून मिसरच्या लोकसमुदायालाही थांबवीन. तो आणि त्याच्याबरोबरचे त्याचे लोक, राष्ट्रांतील भयंकर लोक, देशाचा नाश करण्यासाठी आणले जातील; आणि ते मिसराविरुद्ध आपली तलवारी उपसतील व देशाला वध केलेल्यांनी भरून टाकतील. आणि मी नद्या कोरड्या करीन, व देश दुष्टांच्या हाती विकून टाकीन; आणि परक्यांच्या हातून मी देश व त्यातील सर्व काही उजाड करून टाकीन: मी परमेश्वर हे बोललो आहे. यशया 30:10-12.

“राष्ट्रांचा भयंकर” हा उत्तरेकडील राजाचा प्रतिनिधी सैन्य आहे. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी उभारला जाणारा ध्वज मूर्ख, किंवा दुष्ट, कुमारीच्या हातातून सोडविला जातो, आणि तो राष्ट्रांच्या भयंकराच्या हातातूनही सोडविला जातो. आपण येथे ज्याविषयी विचार करीत आहोत तो मुद्दा असा आहे की यशया, आणि दानिएल, आणि यिर्मया, आणि यहेज्केल, आणि योहान यांचा उपयोग १८ जुलै २०२० च्या निराशेतून परतणाऱ्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या पुनरुत्थानाचे आणि सामर्थ्यप्राप्तीचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी केला जातो. दानिएलच्या अंतिम दर्शनात, हिंदेकेल नदीजवळ दिलेल्या त्या दर्शनात, दानिएलला देवाच्या भविष्यवाणीपूर्ण वचनातील आंतरिक आणि बाह्य अशी दोन्ही

दर्शने समजावून दिली जातात, आणि तो तो संदेश सादर करण्यासाठी समर्थ केला जातो.

दहाव्या वचनात मस्तक, किंवा “किल्ला,” याच्या भविष्यसूचक व्याख्येसह अंतर्गत आणि बाह्य असा संदेश एकत्र आणला आहे; ही व्याख्या सध्या पुतिनकडून चालविली जात असलेल्या युक्रेन युद्धाची ओळख करून देते. मस्तकाची ओळख पटविणारी ती किल्ली अंतर्गत आणि बाह्य असा उपयोग धारण करते, आणि त्या युद्धाची सुरुवात तो कालखंड दर्शविते, जेव्हा दोन्ही मस्तके भविष्यवाणीचा विषय बनतात. रशिया हा किल्ला किंवा मस्तक म्हणून दुसऱ्या प्रॉक्सी युद्धाची ओळख करून देतो, जे तिसऱ्या प्रॉक्सी युद्धाकडे नेते; आणि पंधराव्या वचनातील पानियमच्या युद्धाद्वारे ज्याचे प्रतिरूप दर्शविले आहे, तेच तिसऱ्या महायुद्धाच्या आरंभीची खूण ठरते.

सोळावा पद म्हणजे रविवारविषयक कायदा होय, आणि म्हणून २०१४ पासून, जेव्हा युक्रेनमधील युद्धास प्रारंभ झाला, ज्याचे प्रतिनिधित्व अकरावे व बारावे पद करतात, तेव्हापासून रविवारविषयक कायद्यापर्यंत देवाच्या लोकांच्या मुद्रांकनाशी संबंधित अंतिम कार्य पूर्ण केले जाते. दानिएल अध्याय अकरामधील गॅब्रिएलची व्याख्या त्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते जो देवाच्या लोकांना पवित्र करतो, किंवा त्यांच्यावर मुद्रा करतो. तो तथ्य चुकवणे म्हणजे सर्व काही चुकवणे होय. जी भविष्यवाणी उघड केली जाते, जिच्यास ‘प्रकटीकरण’ या पुस्तकात येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण असे म्हटले आहे, आणि जी ‘प्रकटीकरण’ हे पुस्तक कृपाकाळ संपण्याच्या अगोदरच उघड केली जाते असे ओळखते, ती दानिएलाच्या पुस्तकातील एक विशिष्ट उतारा आहे.

आणि तो मला म्हणाला, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने मुद्रांकित करू नकोस; कारण वेळ जवळ आली आहे. जो अन्यायी आहे, तो अन्यायीच राहू दे; आणि जो अशुद्ध आहे, तो अशुद्धच राहू दे; आणि जो नीतिमान आहे, तो नीतिमानच राहू दे; आणि जो पवित्र आहे, तो पवित्रच राहू दे.” प्रकटीकरण 22:10, 11.

शेवटच्या दिवसांत एक विशिष्ट काळ असा येतो, जेव्हा अंतिम भविष्यवाणीचे मुद्राभंग होते, कारण त्या वचनात असे म्हटले आहे, “समय समीप आहे.” प्रकटीकरणाच्या अंतिम अध्यायात असलेला हाच वाक्प्रचार पहिल्या अध्यायातही आढळतो.

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, की जे काही लवकरच घडून येणे आवश्यक आहे ते आपल्या सेवकांना दाखवावे; आणि त्याने आपला देवदूत पाठवून ते आपल्या सेवक योहान याला कळविले: ज्याने देवाच्या वचनाची, आणि येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीची, आणि त्याने जे काही पाहिले त्या सर्वांची साक्ष दिली. जो हे वाचतो तो धन्य आहे, आणि जे या भविष्यवाणीचे शब्द ऐकतात व त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात ते धन्य आहेत; कारण वेळ जवळ आली आहे. प्रकटीकरण 1:1-3.

दोनशे वीस, आणि म्हणून बावीस, हे देवत्व आणि मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतीक आहेत; आणि तिसऱ्या देवदूताचे अंतिम कार्य, म्हणजेच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारण्याचे कार्य, दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताच्या भविष्यवाणीपर संदर्भात पूर्ण केले जाते. अखेरच्या दिवसांतील शहाण्या कुमारिकांनी 18 जुलै 2020 रोजी आपली पहिली निराशा भोगली, आणि 2023 च्या जुलैपर्यंत—2001 मध्ये शिक्का मारण्याची प्रक्रिया सुरू झाल्यानंतर बावीस वर्षांनी—त्या प्रकटीकरण अध्याय अकराच्या रस्त्यावर मृत हाडांसारख्या विखुरल्या गेल्या होत्या. “वेळ तेव्हा निकट आली होती,” आणि त्यानंतर प्रभूने “अरण्यातील एक वाणी” उभी केली, जिने गॅब्रिएलकडून संदेश प्राप्त केला होता; गॅब्रिएलने तो ख्रिस्ताकडून प्राप्त केला होता; आणि ख्रिस्ताने तो पित्याकडून प्राप्त केला होता.

मग त्या वाणीद्वारे मंडळ्यांना संदेश पाठविला जाऊ लागला, आणि तो इलेक्ट्रॉनिक माध्यमातून अशा रीतीने पाठविण्यात आला आहे की तो वाचता आणि/किंवा ऐकता येऊ शकतो; सध्या तो साठपेक्षा अधिक भाषांमध्ये उपलब्ध आहे. भविष्यवाणीचा जो भाग उघड करण्यात आला, म्हणजे तो संदेश दानियेलाच्या पुस्तकात आढळतो.

“जे पुस्तक मुद्रांकित करण्यात आले होते ते प्रकटीकरण नव्हे, तर दानिएलच्या भविष्यवाणीतला शेवटच्या दिवसांशी संबंधित तो भाग होय. देवदूताने आज्ञा केली, ‘पण तू, हे दानिएला, ही वचने बंद कर आणि अंतकाळ येईपर्यंत पुस्तक मुद्रांकित करून ठेव.’ दानिएल 12:4.” प्रेषितांची कृत्ये, 585.

“दानीएलाच्या भविष्यवाणीतील शेवटच्या दिवसांशी संबंधित भाग” हा चाळीसावा पद आहे. तो केवळ चाळीसावा पद नाही; तो चाळीसाव्या पदाचा तो भाग आहे, जो १९८९ मधील समाप्तीच्या काळानंतर, आणि एकेचाळीसाव्या पदातील रविवारच्या कायद्यापूर्वी दर्शविला आहे. चाळीसाव्या पदाच्या इतिहासाचा जो भाग त्या पदात स्वतःच कुठेही उल्लेखलेला नाही, तोच शेवटच्या दिवसांशी संबंधित भविष्यवाणीचा असा भाग आहे जो मुद्रांकित करण्यात आला होता, आणि जो जुलै, २०२३ पासून पाहण्याची व ऐकण्याची निवड करणाऱ्यांसाठी उघडला जात आहे.

चाळीसाव्या वचनात १९८९ मध्ये सोव्हिएत युनियनच्या पतनानंतरची, चाळीसएकाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंतची, इतिहासरेखा नोंदविलेली नाही; परंतु ते इतर भविष्यवाणीच्या रेषा ज्या आधारावर ठेवावयाच्या आहेत असा भविष्यवाणीचा मंच प्रदान करते. जे लोक ओळीनंतर ओळ अशी पद्धत ही उत्तरवृष्टिची पद्धत आहे हे पाहण्यास व ऐकण्यास अनिच्छुक आहेत, त्यांच्याकडे चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहास पाहण्याची क्षमता नाही; आणि तोच इतिहास येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आहे, ज्याचा अर्थ उलगडून सांगण्यासाठी गॅब्रिएल योहान आणि दानिएल यांच्याकडे आला.

पुढील लेखात आपण हा अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

“बेरिया येथे पौलाने पुन्हा ख्रिस्ताच्या सुवार्तेचा प्रचार करण्यासाठी यहुद्यांच्या सभास्थानी जाऊन आपले कार्य आरंभिले. तो त्यांच्याविषयी असे म्हणतो, ‘हे थेस्सलनीकेतील लोकांपेक्षा अधिक उदात्त होते; कारण त्यांनी पूर्ण तत्पर मनाने वचन स्वीकारले, आणि त्या गोष्टी तशाच आहेत की काय, हे पाहण्यासाठी ते दररोज शास्त्रांचे परीक्षण करीत. म्हणून त्यांच्यापैकी पुष्कळांनी विश्वास ठेवला; तसेच माननीय ग्रीक स्त्रिया आणि पुरुष यांपैकीही थोडे नव्हते.’”

“सत्याच्या सादरीकरणात, जे प्रामाणिकपणे योग्य ठरावे अशी इच्छा धरतात, ते शास्त्रांचे परिश्रमपूर्वक परीक्षण करण्यास जागृत होतील. यामुळे बेन्या येथील लोकांमध्ये प्रेषितांच्या परिश्रमांबरोबर जे परिणाम दिसून आले त्यांसारखेच परिणाम उत्पन्न होतील. परंतु या काळात सत्याचा प्रचार करणाऱ्यांना बेन्यावासीयांच्या अगदी विरुद्ध स्वभावाचे अनेक लोक भेटतात. त्यांच्यासमोर मांडण्यात आलेल्या सिद्धांताचे ते खंडन करू शकत नाहीत; तरीही त्यांच्या समर्थनार्थ देण्यात आलेल्या पुराव्याची चौकशी करण्यास ते अत्यंत अनिच्छा प्रकट करतात, आणि तो खरोखर सत्य असला तरी त्यास तसे स्वीकारावे अथवा न स्वीकारावे, हा फारसा महत्त्वाचा विषय नाही, असे गृहीत धरतात. त्यांना वाटते की त्यांचा जुना विश्वास आणि चालीरीती त्यांच्यासाठी पुरेशा चांगल्या आहेत. परंतु ज्याने आपल्या दूतांना जगासाठी संदेश देऊन पाठविले, तो प्रभु लोकांनी आपल्या सेवकांच्या शब्दांशी कसा व्यवहार केला याबद्दल त्यांना जबाबदार धरेल. देव प्रत्येकाचा न्याय त्यांच्यासमोर सादर करण्यात आलेल्या प्रकाशानुसार करील, तो त्यांना स्पष्ट असो वा नसो. बेन्यावासीयांप्रमाणे शोध घेणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे. प्रभु होशिया संदेशाद्वारे म्हणतो: ‘माझे लोक ज्ञानाअभावी नष्ट झाले आहेत; कारण तू ज्ञान नाकारले आहेस, म्हणून मीही तुला नाकारीन.’”

“बिरीयातील लोकांची मने पूर्वग्रहांमुळे संकुचित झालेली नव्हती, आणि प्रेषितांनी प्रचार केलेल्या सत्यांचा शोध घेण्यास व ती स्वीकारण्यास ते तत्पर होते. जर आपल्या काळातील लोकांनी त्या उदात्त बिरीयातील लोकांचे उदाहरण अनुसरून, दररोज शास्त्रवचनांचा शोध घेतला असता, आणि त्यांच्यापर्यंत आणलेल्या संदेशांची तेथे नोंदलेल्या गोष्टींशी तुलना केली असती, तर आज जिथे एक जण आहे तिथे देवाच्या नियमाशी निष्ठावान असे हजारो लोक असते. परंतु देवावर प्रेम असल्याचा दावा करणाऱ्या अनेकांना असत्यापासून सत्याकडे वळण्याची इच्छा नाही, आणि ते शेवटच्या दिवसांतील मनोहर कल्पित कथांना चिकटून राहतात. असत्य मनाला आंधळे करते आणि देवापासून दूर नेते; परंतु सत्य मनाला प्रकाश देते, आणि आत्म्यास जीवन देते.” Sketches from the Life of Paul, 87, 88.